

Tugthuusstraffen tildeels kommer til at omfatte det samme Aaremaal som Forbedringshuusstraffen, hvormed Hensigten da netop skulde være den, at det i de enkelte Tilfælde kunde blive umuligt for Domstolene, ved Valget af Straffearten at tage Hensyn, ikke blot eller saameget til den enkelte Persons Forhold, som til den Forbrydelses Beskaffenhed, hvorom der er Tale. Jeg troer ikke, at der er Noget til Hinder for, at en Ret, paa samme Tid som den jo skal afvise de mange forskjellige Omstændigheder, der have Indflydelse paa Personens større eller mindre Straffelyd — og det maa Retten for at kunne fastsætte Straffen i det enkelte Tilfælde — ligesaagodt maa kunne danne sig en Mening om, hvorvidt den enkelte Forbryder, ifølge den hele Personlighed og Charakter, hvormed han optræder igjennem Sagen og efter dennes Beskaffenhed, bør eller er kvalificeret til at henses til Tugthuusarbejde eller til Forbedringshuusarbejde, eller, forsaavidt man alene holder sig til Forbedringshuusarbejde, hvorvidt han rettest bør henses til Enkeltcelle eller ikke.

S. Sage: Jeg troer, det vilde være meget ønskeligt, om man havde visse Regler, saaledes som den ærede sidste Taler nævnte, med Hensyn til Udsoningen af Forbedringshuusstraffen i Enkeltceller, men jeg troer rigtignok, at man, selv om man vilde opstille saadanne Regler, dog burde give Justitsministeriet frie Hænder til i de enkelte Tilfælde at anvende dem efter bedste Skjøn, og saa vil Reglen ikke have stort at betyde. Sagen er netop den, at mange af de Fanger, der saaledes skulle henses til i Enkeltceller, kan man ikke ret lære at kende, førend de have været en Tid i Fængslet; der vil kunne tænkes mange Tilfælde, hvor man begynder med en anden Straf og ender med Cellestraffen. Jeg troer, det er aldeles nødvendigt at give Ministeriet Myndighed til, naar det, efterat en Forbryder nogen Tid har været i Fængslet, viser sig hensigtsmæssigt at anvende Enkeltcellesystemet, da at kunne anvende det. Jeg skal f. Ex. nævne, det Tilfælde, at en saadan Forbryder udøver en i høieste Grad forbærbelig Indflydelse paa sine Medfanger, da vilde det være i høieste Grad uhel-

digt, om Loven i den Grad bandt Hænderne paa Ministeriet, at det ikke i Fængslets og selve Fangerens Interesse kunde anvende Cellesystemet. Det Spørgsmaal, der knytter sig til Lovudkastets § 2, blev meget udførligt forhandlet, da Loven af 30te November 1857 var til Behandling her i Thinget. Den Anstuelse, som er udtalt af et æret Medlem paa den anden Side (Müllén), blev da med stor Styrke foreslået, men Forsamlingen vedtog dengang, at Ministeriet maatte have Myndighed til ved Omflytningen til det nye Fængsel at anvende Cellesystemet. Det vil ogsaa være klart, at naar man bygger et nyt Fængsel; og siger, at Fangerne have erhvervet Ret til at udstaae Straffen paa en vis Maade, saa vilde man være nødsaget til at bevare de gamle Fængsler ved Siden af de nye, og det uagtet Dommen, der er overgaaet Vedkommende, jo i Almindelighed lyder paa Forbedrings- eller Tugthuusstraf i Almindelighed, saaledes at der ikke kan være Tale om, at der er erhvervet Ret til at udstaae Straffen paa en bestemt Maade. Det, der er Forbedringshuusarbejde, bestemmes til enhver Tid, igjennem Lovgivningen, og Fangeren maa finde sig i at udstaae den paa den Maade, Loven foreskriver, ellers maatte man, som sagt, have dobbelte Fængsler i Overgangstiden. Jeg troer, det er en gennemgaaende Misforstaaelse, naar man stadig fremhæver, at Cellesystemet er meget strengere end Fællesarbejdesystemet; det kan være strengere for En, det kan være mildere for en Anden, men det tør jeg nok sige, at naar man slaaer saa betydeligt af i Straffen, som skeet er i Loven, saa er det i høi Grad en Formildelse af Straffen for Vedkommende, der derved slipper med en langt kortere Fængselstid.

N. W. Hansen: Ja, jeg skal indrømme, hvad der blev udtalt af den ærede sidste Taler, at det vel er en Formildelse, idet en Trediedeel af Straffetiden bortfalder for den Forbryder, der bliver underkastet Isolationsystemet, men jeg kan dog ikke andet end slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllén), at det maa betragtes som en Overskridelse af Justitsen, at en Fange, som allerede er dømt,